

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 listopada 2015 r. ZUS I Oddział w Ł. ustalił kapitał początkowy L. W. na dzień 1 stycznia 1999 r. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 116,04% przez kwotę 1220,89 zł, tj. kwotę bazową ($116,04\% \times 1220,89 \text{ zł} = 1416,72 \text{ zł}$).

Do ustalenia wartości kapitału przyjęto okresy składkowe w ilości: 17 lat, 4 miesiące, 19 dni tj. 208 miesięcy.

Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku została wyliczona w następujący sposób:

$293,01 \text{ złotych} \times 67,73\%$ (współczynnik proporcjonalny) = 198,46 złotych

$(208 \text{ miesięcy składkowych} \times 1,3\%) : 12 \times 1416,72 \text{ złotych}$ (podstawa wymiaru) = 116,45 złotych

$(0 \text{ miesięcy nieskładkowych} \times 0,7\%) : 12 \times 1416,72 \text{ złotych}$ (podstawa wymiaru) = 0 złotych

RAZEM = 517,65 złotych

$517,65 \text{ złotych} \times 209 \text{ miesięcy}$ (średnie dalsze trwanie życia) = 108188,85 złotych (kapitał początkowy na dzień 1.01.1999 roku).

/decyzja – k. 63 akt ZUS, ustalenie wartości kapitału początkowego – k. 60 akt ZUS, obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – k. 61 akt ZUS/

Odwołanie od w/w decyzji w dniu 29 grudnia 2015 r. r. złożył L. W. i wniósł o ponowne rozpatrzenie sprawy i naliczenie emerytury nie w oparciu o minimalne wynagrodzenie za okres pracy od 7 sierpnia 1978 r. do 30 kwietnia 1981 r. ale w oparciu o stan faktyczny wynikający z przedstawionych przez niego i złożonych w dniu 21 października 2015 r. do ZUS O/R. dokumentów płacowych i świadectw pracy z instytucji, w których ubezpieczony pracował w latach 1970 – 1988. Dodał nadto, że organ rentowy za okres od 22 marca 1976 r. do 31 października 1977 r. nie przyjął mu minimalnego wynagrodzenia wskazując, że z dokumentacji załączonej przez wnioskodawcę brak informacji w jakim wymiarze czasu pracował.

/odwołanie – k. 2 – 3/

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu wskazano, że za okres zatrudnienia od 22 marca 1976 r. do 31 października 1977 r. (Wojewódzka (...) w R.) nie przyjęto minimalnego wynagrodzenia z uwagi na brak informacji w jakim wymiarze pracy wnioskodawca pracował. Niniejszą decyzją obliczono podstawę wymiaru z uwzględnieniem minimalnego wynagrodzenia za okresy pozostawania w stosunku pracy, za które nie zostało udokumentowane wynagrodzenie tj. w okresach: od 28 grudnia 1973 r. do 31 grudnia 1973 r., od 20 stycznia 1973 r. do 27 grudnia 1973 r., od 6 sierpnia 1970 r. do 27 października 1970 r., od 15 października 1972 r. do 15 stycznia 1973 r., od 7 sierpnia 1978 r. do 30 kwietnia 1981 r., od 1 stycznia 1977 r. do 31 października 1977 r. - II zatrudnienie, od 1 marca 1985 r. do 31 marca 1988 r.,

Zgodnie z przedłożonymi dokumentami przyznano emeryturę i wyliczono podstawę wymiaru na podstawie zgromadzonej dokumentacji.

Okres pracy w (...) od 1 listopada 1983 r. do 31 maja 1985 r. został zaliczony jak i też zostały uwzględnione wynagrodzenia wykazane w zaświadczeniu z archiwum: 1983 r. – 34.900 zł, 1984 r. – 210300 zł, 1985 r. – 117600 zł. Okres pracy w (...) R. od 1 marca 1985 r. do 31 marca 1988 r. został również zaliczony (okres w części pokrywa się z okresem pracy w (...)). Z powodu braku zaświadczenia o wynagrodzeniu zakład przyjął minimalne wynagrodzenie obowiązujące w tym czasie: 1985 r. – 54000 zł, 1986 r. – 64000 zł, 1987 r. – 84000 zł, 1988 r. – 27000 zł.

Za okres pracy od 1 lipca 1985 r. do 31 grudnia 1985 r. R. przyjęto kwotę 137.450 zł wykazaną w druku Rp – 7. Okres ten pokrywa się okresem pracy w E..

Za okres pracy w Wojewódzkim Zarządzie Inwestycji (...) w R. od 1 stycznia 1986 r. do 14 maja 1986 r. przyjęto kwotę 95.207 zł wykazaną w druku Rp – 7 z zakładu pracy.

Okres pracy od 10 stycznia 1978 r. do 31 października 1982 r. został zaliczony w wymiarze 1/2 etatu, a do wyliczenia podstawy wymiaru świadczenia przyjęto wynagrodzenie wykazane na druku Rp – 7.

/odpowiedź na odwołanie – k. 5/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

L. W. urodził się (...)

/okoliczność bezsporna/

Ubezpieczony w dniu 21 października 2015 r. złożył wniosek o emeryturę.

/wniosek – k. 1 - 4 akt ZUS/

Decyzją z dnia 24 listopada 2015 r. ZUS I Oddział w Ł. ustalił kapitał początkowy L. W. na dzień 1 stycznia 1999 r. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 116,04% przez kwotę 1220,89 zł, tj. kwotę bazową ($116,04\% \times 1220,89 \text{ zł} = 1416,72 \text{ zł}$).

Do ustalenia wartości kapitału przyjęto okresy składkowe w ilości: 17 lat, 4 miesiące, 19 dni tj. 208 miesięcy.

Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku została wyliczona w następujący sposób:

$293,01 \text{ złotych} \times 67,73\%$ (współczynnik proporcjonalny) = 198,46 złotych

$(208 \text{ miesięcy składkowych} \times 1,3\%) : 12 \times 1416,72 \text{ złotych}$ (podstawa wymiaru) = 116,45 złotych

$(0 \text{ miesięcy nieskładkowych} \times 0,7\%) : 12 \times 1416,72 \text{ złotych}$ (podstawa wymiaru) = 0 złotych

RAZEM = 517,65 złotych

$517,65 \text{ złotych} \times 209 \text{ miesięcy}$ (średnie dalsze trwanie życia) = 108188,85 złotych (kapitał początkowy na dzień 1.01.1999 roku).

/decyzja – k. 63 akt ZUS, ustalenie wartości kapitału początkowego – k. 60 akt ZUS, obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – k. 61 akt ZUS/

W konsekwencji decyzją z dnia 26 listopada 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 21 października 2015 r. przyznał L. W. emeryturę od 12 października 2015 r. tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego.

Wysokość emerytury obliczono zgodnie z art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS: podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Wysokość emerytury wyniosła 1676,69 zł.

W uzasadnieniu wskazano, że podjęcie wypłaty wnioskodawcy nastąpi po doręczeniu zaświadczenia (...) z datą rozwiązania ostatniego stosunku pracy na terenie Kanady z każdym pracodawcą, na rzecz którego była świadczona praca bezpośrednio przed nabyciem prawa do świadczenia.

Nadto podano, że nie zaliczono wnioskodawcy okresu urlopu bezpłatnego od 1 do 31 lipca 1981 r. Za okres zatrudnienia od 22 marca 1976 r. do 31 października 1977 r. (Wojewódzka (...) w R.) nie przyjęto minimalnego wynagrodzenia z uwagi na brak informacji w jakim wymiarze pracy wnioskodawca pracował. Niniejszą decyzją obliczono podstawę wymiaru z uwzględnieniem minimalnego wynagrodzenia za okresy pozostawania w stosunku pracy, za które nie zostało udokumentowane wynagrodzenie tj. w okresach: od 28 grudnia 1973 r. do 31 grudnia 1973 r., od 20 stycznia 1973 r. do 27 grudnia 1973 r., od 6 sierpnia 1970 r. do 27 października 1970 r., od 15 października 1972 r. do 15 stycznia 1973 r., od 7 sierpnia 1978 r. do 30 kwietnia 1981 r., od 1 stycznia 1977 r. do 31 października 1977 r. - II zatrudnienie, od 1 marca 1985 r. do 31 marca 1988 r.

/decyzja – k. 64 – 65 akt ZUS/

Ubezpieczony był zatrudniony w Zakładach (...) w R. w okresie od 6 sierpnia 1970 r. do 15 stycznia 1973 r. (od 6 sierpnia 1970 r. do 27 października 1970 r., od 15 października 1972 r. do 15 stycznia 1973 r. – za te okresy brak dokumentacji płacowej) na stanowisku pracownika umysłowego w pełnym wymiarze czasu pracy.

/świadczenie pracy – k. 12b/

Wnioskodawca w okresie od 20 stycznia 1973 r. do 27 grudnia 1973 r. był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) Zakładach (...) w R. na stanowisku kierownika produkcji.

/świadczenie pracy – k. 12a akt ZUS/

Za okres zatrudnienia w w/w zakładzie pracy nie zachowała się dokumentacja płacowa ubezpieczonego.

/okoliczność bezsporna/

L. W. był zatrudniony od 28 grudnia 1973 r. do 31 lipca 1974 r. w Ośrodku (...) w Z. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku brygadzysty transportu i starszego dyspozytora transportu. Za rok 1973 r. brak dokumentów płacowych. W 1974 r. ubezpieczony otrzymał wynagrodzenie w wysokości 119885 zł.

/świadczenie pracy – k. 13 akt ZUS, zaświadczenie Rp – 7 – k. 21 akt ZUS/

Wnioskodawca pracował w Wojewódzkiej (...) w R. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowiskach specjalisty ds. przygotowania dokumentacji terenowo – prawnej, specjalisty ds. dostaw inwestorskich w okresach od 22 marca 1976 r. do 31 października 1977 r., od 1 sierpnia 1981 r. do 30 października 1983 r., od 1 czerwca 1985 r. do 30 czerwca 1985 r.

/świadczenie pracy – k. 15 akt ZUS, k. 19, k. 20 akt ZUS/

Za okres zatrudnienia od 22 marca 1976 r. do 31 października 1977 r. nie zachowała się dokumentacja płacowa.

/okoliczność bezsporna/

Wnioskodawca był zatrudniony w Zakładach (...) w R. w okresie od 7 sierpnia 1978 r. do 30 kwietnia 1981 r. w pełnym wymiarze czasu pracy.

/świadczenie pracy – k. 15a akt ZUS/

Za okres zatrudnienia w w/w zakładzie pracy nie zachowała się dokumentacja płacowa ubezpieczonego.

/okoliczność bezsporna/

W okresie od 1 marca 1985 r. do 31 marca 1988 r. wnioskodawca był zatrudniony w (...) Sp. z o.o. w R. na stanowisku Dyrektora N. w pełnym wymiarze czasu pracy.

/świadectwo pracy – k. 16 akt ZUS/

Za okres zatrudnienia w w/w spółce nie zostały odprowadzone składki na ubezpieczenie za pracowników, spółka (...) zgłosiła pracowników do ubezpieczenia od 1 maja 1988 r.

/poświadczenie – k. 49 akt ZUS/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy. Analiza zgromadzonych dowodów wskazuje, iż są one spójne i wzajemnie się uzupełniają i nie ma żadnych podstaw by kwestionować ich wiarygodność.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje częściowo na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 174 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 roku, Nr 748, z późn. zm.), kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Natomiast zgodnie z ust. 2 tego przepisu przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6,
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

W myśl ust. 3 w/w przepisu podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

Według ust. 3b w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 października 2013 roku (w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 21 czerwca 2013 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych) jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego jedynie przez część miesięcy tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu.

Natomiast w myśl ust. 7 analizowanego przepisu do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 roku. Ustęp 8 powyższego przepisu stanowi, że przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24 % tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku.

Zgodnie natomiast z treścią ust. 8 przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24% tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku, według wskazanego w nim wzoru.

Z kolei w myśl art. 15 ust. 1 powyższej ustawy podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na

ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176. Natomiast stosownie do brzmienia ust. 2a tego samego przepisu, jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy. Z kolei na podstawie ust. 6 omawianego przepisu na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Jak stanowi art. 15 ust. 4 w/w ustawy w celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

1. oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych,
2. oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia, ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu,
3. oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty, oraz
4. mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19, przy czym wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250%, jednakże przy ponownym przeliczeniu wysokości emerytury należy mieć na względzie, iż zgodnie z art. 111 ust. 2 ustawy uwzględnia się kwotę bazową ostatnio przyjętą do obliczenia świadczenia.

W związku z treścią zacytowanych przepisów można stwierdzić, iż kwota kapitału początkowego zależy od długości udowodnionych okresów składkowych i nieskładkowych przebytych przed 1 stycznia 1999 rokiem, podstawy wymiaru oraz współczynnika proporcjonalnego do wieku ubezpieczonego, który służy do obliczenia tzw. części socjalnej.

Przytoczone zasady postępowania – w świetle uchwały Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 2003 roku w sprawie o sygn. III UZP 2/03 (OSNP 2003/14/338) - tak przy ustalaniu prawa do świadczenia, jak i jego przeliczaniu, pozwalają na ogólną uwagę, iż zamiarem ustawodawcy było umożliwienie ubezpieczonemu dokonanie wyboru, w ramach prawa, najkorzystniejszego z ich punktu widzenia okresu, z którego podstawa wymiaru składek ubezpieczeniowych, będzie stanowić podstawę wymiaru świadczenia.

Zgodnie z § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. Nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument na podstawie, którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Wskazana regulacja niewątpliwie wyznacza kierunek postępowania dowodowego, nie oznacza jednak, iż zarówno okres zatrudnienia jak i wysokość uzyskiwanego uposażenia nie może być wykazana w inny sposób, tak przy pomocy pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków (por. wyrok Sądu Najwyższego z 25.07.1997 r. II UKN 186/97, OSNAPiUS 1998/11/342, a także wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 1997-03-04, III AUa 105/97 opubl: OSA w W. rok 1997, Nr. 2, poz. 7; wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 1993-08-18, III AUr 294/93 opubl: P.. Sąd. rok 1994, Nr. 3, poz. 6/.

Przyjąć zatem trzeba, iż w postępowaniu przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (sporne czy też niemożliwe do udowodnienia przy pomocy dowodu z dokumentu) mogą być dowodzone wszelkimi dostępnymi środkami, które Sąd uzna za pożądane i celowe, co wynika także z treści

przepisu art. 473 k.p.c. Mając to na uwadze Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe obejmujące analizę dostępnej dokumentacji związanej ze spornymi okresami zatrudnienia wnioskodawcy.

W rozpoznawanej sprawie wnioskodawca L. W. wniósł o uwzględnienie przy wyliczaniu wskaźnika podstawy wymiaru kapitału początkowego nie w oparciu o minimalne wynagrodzenie za okresy pracy w latach 1970 r. do 1988 r. ale na podstawie przedstawionych przez niego i złożonych w dniu 21 października 2015 r. do ZUS O/R. dokumentów płacowych i świadectwa pracy z instytucji, w których ubezpieczony pracował w latach 1970 – 1988. Zakwestionował także nie przyjęcie przez ZUS za okres od 22 marca 1976 r. do 31 października 1977 r. minimalnego wynagrodzenia.

W toku postępowania przed organem rentowym zostały złożone: akta osobowe wnioskodawcy ze spornych okresów i w ocenie Sądu nie ma przeszkód by na podstawie świadectwa pracy z okresu zatrudnienia ubezpieczonego w Wojewódzkiej (...) w R. od 22 marca 1976 r. do 31 października 1977 r. ustalić, że ubezpieczony pracował w pełnym wymiarze czasu pracy albowiem gdyby wnioskodawca pracował w innym wymiarze czasu pracy niż pełny wymiar to taka informacja na pewno byłaby zamieszczona w świadectwie pracy. A zatem brak jest przeszkód by przyjąć, iż w spornym okresie od 22 marca 1976 r. do 31 października 1977 r. ubezpieczony uzyskał co najmniej minimalne wynagrodzenie. Przyjęcie minimalnego wynagrodzenia nie odzwierciedla w pełni wysokości wynagrodzeń ubezpieczonego ze spornych okresów. Nie ma jednak możliwości uwzględnienia wynagrodzenia w innej wysokości albowiem nie zachowała się dokumentacja płacowa za w/w sporny okres. A zatem wskazać należy, że uwzględnienie minimalnych wynagrodzeń chociaż częściowo zaspokoi żądania ubezpieczonego.

Zaś jeśli chodzi o okresy zatrudnienia w latach 1970 – 1988 to organ rentowy wyliczył podstawę wymiaru kapitału początkowego na podstawie zgromadzonej dokumentacji, jednakże nie za wszystkie okresy zatrudnienia ubezpieczonego w w/w okresie zachowała się dokumentacja płacowa. Za okresy pozostawania w stosunku pracy, za które nie zostało udokumentowane wynagrodzenie organ rentowy ustalając wysokość kapitału początkowego obliczył podstawę jego wymiaru z uwzględnieniem minimalnego wynagrodzenia tj. za okresy: od 28 grudnia 1973 r. do 31 grudnia 1973 r., od 20 stycznia 1973 r. do 27 grudnia 1973 r., od 6 sierpnia 1970 r. do 27 października 1970 r., od 15 października 1972 r. do 15 stycznia 1973 r., od 7 sierpnia 1978 r. do 30 kwietnia 1981 r., od 1 marca 1985 r. do 31 marca 1988 r.

Nie ma bowiem możliwości ustalenia wysokości wynagrodzeń na podstawie np. świadectw pracy, gdyż jest w nim wpisywana jedynie kwota ostatnio otrzymywanego przez wnioskodawcę wynagrodzenia i nie można jej przyjąć przy wyliczaniu wysokości wynagrodzenia za cały okres zatrudnienia w danym zakładzie pracy.

A zatem w tym zakresie odwołanie ubezpieczonego podlega oddaleniu.

Mając na względzie powyższe, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 i §2 k.p.c., orzekł jak w wyroku.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć organowi rentowemu.

K.K.-W.